

“Ye Are My Friends”

By Elder David L. Buckner
Of the Seventy

„Voi sunteți prietenii Mei”

Vârstnicul David L. Buckner
din Cei Șaptezeci

October 2024 general conference

The Savior’s declaration “ye are my friends” is a clarion call to build higher and holier relationships among all of God’s children.

In a world filled with contention and division, where civil discourse has been replaced with judgment and scorn, and friendships are defined by -isms and -ites, I have come to know that there is a clear, simple, and divine example we can look to for unity, love, and belonging. That example is Jesus Christ. I testify that He is the great unifier.

We Are His Friends

In December of 1832, as “appearances of troubles among the nations” were becoming “more visible” than at any time since the organization of the Church, Latter-day Saint leaders in Kirtland, Ohio, gathered for a conference. They prayed “separately and vocally to the Lord to reveal his will unto [them].” In acknowledgement of the prayers of these faithful members during times of intense trouble, the Lord comforted them, addressing the Saints three times with two powerful words: “my friends.”

Jesus Christ has long called His faithful followers His friends. Fourteen times in the Doctrine and Covenants, the Savior uses the term friend to define a sacred and cherished relationship. I am not talking about the word friend as the world defines it—subject to social media followers or “likes.” It cannot be captured in a hashtag or a number on Instagram or X.

Declarația Salvatorului „Voi sunteți prietenii Mei” este o chemare clară de a clădi relații mai nobile și mai sfinte între toți copiii lui Dumnezeu.

Într-o lume plină de conflicte și dezbinare, în care dezbaterile publice care promovează înțelegerea au fost înlocuite cu judecăți și batjocuri iar prietenii există doar între oameni care au aceleași puncte de vedere, am ajuns să știu că există un exemplu clar, simplu și divin la care ne putem uita pentru unitate, dragoste și apartenență. Acest exemplu este Isus Hristos. Depun mărturie că El este marele unificator.

Noi suntem prietenii Săi

În luna decembrie a anului 1832, cum „manifestările tulburărilor printre națiuni” deveneau „mai vizibile” decât oricând de la organizarea Bisericii, conducătorii sfinților din zilele din urmă s-au adunat în Kirtland, Ohio, pentru a desfășura o conferință. Ei s-au rugat „Domnului individual și cu glas tare, pentru a [le] revela voia Sa”. Ca mulțumire pentru rugăciunile acestor membri credincioși în vremuri de mare tulburare, Domnul i-a alinat, adresându-Se sfinților de trei ori cu două cuvinte puternice: „prietenii Mei”.

Isus Hristos îi numește, de mult timp, pe ucenicii Săi credincioși prietenii Săi. De paisprezece ori în Doctrină și Legăminte, Salvatorul folosește termenul prieten pentru a defini o relație sacră și prețuită. Nu vorbesc despre cuvântul prieten așa cum îl definește lumea – în funcție de numărul de urmăritori de pe rețelele de socializare sau numărul de like-uri. Acesta nu poate fi reprezentat printr-un hashtag sau un număr de urmăritori pe platformele Instagram sau X.

Admittedly, as a teenager, I remember dreaded conversations when I heard those painful words “Hey, can we just be friends?” or “Let’s just stay in the friend zone.” Nowhere in holy writ do we hear Him say, “Ye are just my friends.” Rather, He taught that “greater love hath no man than this, that a man lay down his life for his friends.” And “ye are they whom my Father hath given me; ye are my friends.”

The sentiment is clear: the Savior numbers each of us and watches over us. This watchcare is not trivial or insignificant. Rather, it is exalting, elevating, and eternal. I see the Savior’s declaration “ye are my friends” as a clarion call to build higher and holier relationships among all of God’s children “that we may be one.” We do this as we come together seeking both opportunities to unite and a sense of belonging for all.

We Are One in Him

The Savior beautifully demonstrated this in His call to “come, follow me.” He drew upon the gifts and individual attributes of a diverse group of followers to call His Apostles. He called fishermen, zealots, brothers known for their thunderous personalities, and even a tax collector. Their belief in the Savior and desire to draw unto Him united them. They looked to Him, saw God through Him, and “straightway left their nets, and followed Him.”

I too have seen how building higher and holier relationships brings us together as one. My wife, Jennifer, and I were blessed to raise our five children in New York City. There in that busy metropolis, we formed precious and sacred relationships with neighbors, school friends, business associates, faith leaders, and fellow Saints.

In May of 2020, just as the world was grappling with the spread of a global pandemic, members of the New York City Commission of Religious Leaders met virtually in an abruptly called meeting. There was no agenda. No special guests. Just a request to come together and discuss the challenges we were all facing as faith leaders. The Centers for Disease Control had just reported that our city was the epicenter of the COVID-19 pandemic in the United States.

Admit că, în adolescență, aveam oroare de conversațiile în care azeam acele cuvinte supărătoare, cum ar fi „Putem să fim doar prieteni?” sau „Haide să rămânem în zona prieteniei!” Nicăieri în scrierile sfinte nu-L auzim spunând: „Voi sunteți doar prietenii Mei”. Dimpotrivă, El ne-a învățat că: „Nu este mai mare dragoste decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi”. Și „voi sunteți aceia pe care Tatăl Meu Mi i-a dat; voi sunteți prietenii Mei”.

Atitudinea este clară: Salvatorul ne cunoaște pe fiecare dintre noi și veghează asupra noastră. Această veghere nu este minoră sau neînsemnată. Ci este înălțătoare spiritual, înnobilitoare și eternă. Eu văd declarația Salvatorului, „Voi sunteți prietenii Mei”, ca pe o chemare clară de a clădi relații mai nobile și mai sfinte între toți copiii lui Dumnezeu „pentru ca [noi] să putem să fim [una]”. Facem acest lucru când ne străduim să lucrăm împreună căutând ocazii de a fi uniți și de a avea, cu toții, un sentiment de apartenență.

Noi suntem una în El

Salvatorul a demonstrat minunat acest lucru în chemarea Sa: „Vino și urmează-Mă”. El a folosit darurile și însușirile individuale ale unui grup divers de ucenici pentru a-i chema să fie apostolii Săi. El a chemat pescari, zeloți, frați cunoscuți pentru personalitățile lor puternice și chiar un vameș. Credința lor în Salvator și dorința lor de a se apropia spiritual de El i-au unit. Ei s-au uitat la El, L-au văzut pe Dumnezeu prin El și „îndată, ei au lăsat mrejele și au mers după El”.

Eu am văzut, la rândul meu, cum clădirea de relații mai nobile și mai sfinte ne aduce împreună făcându-ne să fim una. Soția mea, Jennifer, și cu mine am fost binecuvântați să ne creștem cei cinci copii în orașul New York. Acolo, în acea metropolă aglomerată, am stabilit multe relații prețioase și sacre cu vecini, prieteni de la școală, asociați în afaceri, conducători din mai multe credințe și surori și frați sfinți.

În luna mai a anului 2020, când lumea se lupta cu răspândirea unei pandemii globale, m-am întâlnit online cu membrii Comisiei conducătorilor religioși din orașul New York, într-o adunare convocată pe neașteptate. Nu a existat o ordine de zi. Nu au fost invitați speciali. Doar o invitație de a lucra împreună și a discuta încercările cu care ne confruntăm toți, în calitate de conducători religioși. Centers for Disease Control tocmai raportase că orașul nostru era epicentrul

This meant no more gathering. No more coming together.

For these religious leaders, removing the personal ministry, the congregational gathering, and the weekly worship was a devastating blow. Our small group—which included a cardinal, reverend, rabbi, imam, pastor, monsignor, and an elder—listened to, consoled, and supported one another. Instead of focusing on our differences, we saw what we had in common. We spoke of possibilities and then probabilities. We rallied and responded to questions about faith and the future. And then we prayed. Oh, how we prayed.

In a richly diverse city filled with complexity and colliding cultures, we saw our differences dissipate as we came together as friends with one voice, one purpose, and one prayer.

No longer were we looking across the table at each other but heavenward with each other. We left each subsequent meeting more united and ready to pick up our “shovels” and go to work. The collaboration that resulted and the service rendered to thousands of New Yorkers taught me that in a world calling for division, distance, and disengagement, there is always much more that unites us than divides us. The Savior pled, “Be one; and if ye are not one ye are not mine.”

Brothers and sisters, we must stop looking for reasons to divide and instead seek opportunities to “be one.” He has blessed us with unique gifts and attributes that invite learning from one another and personal growth. I often told my university students that if I do what you do and you do what I do, we don’t need each other. But because you don’t do what I do and I don’t do what you do, we do need each other. And that need brings us together. To divide and conquer is the adversary’s plan to destroy friendships, families, and faith. It is the Savior who unites.

We Belong to Him

One of the promised blessings of “becoming one” is a powerful sense of belonging. Elder Quentin L. Cook taught that “the essence of truly belonging is to be one with Christ.”

pandemiei COVID-19 în Statele Unite. Aceasta însemna că nu ne mai puteam aduna în persoană. Nu ne mai puteam întâlni față în față.

Pentru acești conducători religioși, suprimarea păstoririi personale, adunării congregației și preaslăvirii săptămânale era o pierdere considerabilă. În cadrul micului nostru grup – care includea un cardinal, un reverend, un rabin, un imam, un pastor, un monsenior și un vârstnic – ne-am ascultat, ne-am consolet și sprijinit unul pe altul. În loc să ne concentrăm asupra diferențelor dintre noi, am înțeles ce aveam în comun. Am vorbit despre posibilități și, apoi, despre probabilități. Ne-am unit și am răspuns la întrebări despre credință și despre viitor. Și, apoi, ne-am rugat. O, cum ne-am rugat!

În acest oraș foarte divers, cu multe culturi complexe care, uneori, intră în conflict, am văzut diferențele dispărând când am lucrat împreună ca prieteni, într-un singur glas, cu un singur scop și într-o rugăciune comună.

Nu ne mai uitam unul la altul de pe poziții diferite, ci ne uitam spre cer unul alături de altul. Am părăsit fiecare adunare care a urmat mai uniți și mai pregătiți să ne suflecăm mânecile și să trecem la treabă. Colaborarea care a rezultat și slujirea oferită miilor de locuitori ai orașului New York m-au învățat că, într-o lume care încurajează dezbinarea, distanțarea și neimplicarea, există întotdeauna mult mai multe lucruri care ne unesc decât lucruri care ne dezbină. Salvatorul a implorat: „Fiți [una]; și dacă nu sunteți [una], nu sunteți ai Mei”.

Frați și surori, trebuie să încetăm să căutăm motive care ne dezbină și, în schimb, să căutăm ocazii de a „[fi una]”. El ne-a binecuvântat cu daruri și însușiri unice care ne invită să învățăm unul de la altul și să ne dezvoltăm individual. Le-am spus deseori studenților mei de la universitate că dacă eu fac ceea ce fac ei și ei fac ceea ce fac eu, nu avem nevoie unii de alții. Dar, pentru că ei nu fac ceea ce fac eu și eu nu fac ceea ce fac ei, avem nevoie unii de alții. Și această nevoie ne aduce împreună. A dezbină și a cuceri reprezintă planul dușmanului de a distruge prietenii, familii și credința. Salvatorul este Cel care unește.

Noi Îi aparținem

Una dintre binecuvântările promise al faptului de a „[fi una]” este un sentiment puternic de apartenență. Vârstnicul Quentin L. Cook ne-a învățat: „Esența apartenenței cu adevărat constă

On a recent visit with my family to the West African country of Ghana, I was enamored with a local custom. Upon arriving at a church or home, we were greeted with the words “you are welcome.” When food was served, our host would announce, “You are invited.” These simple greetings were extended with purpose and intentionality. You are welcome. You are invited.

We place similar sacred declarations on our meetinghouse doors. But the sign Visitors Welcome is not enough. Do we warmly welcome all who come through the doors? Brothers and sisters, it is not enough to just sit in the pews. We must heed the Savior’s call to build higher and holier relationships with all of God’s children. We must live our faith! My father often reminded me that simply sitting in a pew on Sunday doesn’t make you a good Christian any more than sleeping in a garage makes you a car.

We must live our life so that the world does not see us but sees Him through us. This does not take place only on Sundays. It takes place at the grocery store, the gas pump, the school meeting, the neighborhood gathering—all places where baptized and unbaptized members of our family work and live.

I worship on Sunday as a reminder that we need each other and together we need Him. Our unique gifts and talents that differentiate us in a secular world unite us in a sacred space. The Savior has called upon us to help one another, lift one another, and edify each other. This is what He did when He healed the woman with an issue of blood, cleansed the leper who pled for His mercy, counseled the young prince who asked what more he could do, loved Nicodemus, who knew but faltered in his faith, and sat with the woman at the well, who did not fit the custom of the day but to whom He declared His messianic mission. This to me is church—a place of gathering and recovery, repair and refocus. As President Russell M. Nelson has taught: “The gospel net is the largest net in the world. God has invited all to come unto Him. ... There is room for everyone.”

în a fi una cu Hristos”.

Cu ocazia unei vizite recente pe care am făcut-o împreună cu familia mea în țara vest-africană Ghana, mi-a plăcut mult un obicei local. Când ajungeam la o casă de întruniri sau un cămin, eram întâmpinați cu cuvintele „Sunteți bineveniți”. Când mâncarea era servită, gazda noastră anunța: „Sunteți invitați”. Aceste cuvinte simple erau exprimate cu scop și intenționat. Sunteți bineveniți. Sunteți invitați.

Noi punem declarații sacre asemănătoare pe ușile caselor noastre de întruniri. Dar semnul Vizitatorii sunt bineveniți nu este suficient. Îi întâmpinăm noi cu căldură pe toți cei care ne trec pragul? Dragi frați și surori, nu este de ajuns doar să stăm în bănci. Trebuie să dăm ascultare chemării Salvatorului de a clădi relații mai nobile și mai sfinte cu toți copiii lui Dumnezeu. Trebuie să trăim potrivit credinței noastre! Tatăl meu mi-a adus deseori aminte că faptul de sta, pur și simplu, în băncile casei de întruniri duminică nu face din mine un bun creștin cum nici faptul de a dormi în garaj nu mă face să fiu mașină.

Noi trebuie să ne trăim viața astfel, încât lumea să nu ne vadă pe noi, ci să-L vadă pe El prin noi. Acest lucru nu se întâmplă doar duminică. Se întâmplă la băcănie, la benzinărie, la ședința de la școală, la adunările din cartier – în toate locurile în care membri botezați și nebotezați ai familiei noastre de copii ai lui Dumnezeu lucrează și trăiesc.

Eu preaslăvesc duminică pentru a-mi aduce aminte că avem nevoie unul de altul și, împreună, avem nevoie de El. Darurile și talentele noastre unice care ne diferențiază într-o lume laică ne unesc într-un spațiu sacru. Salvatorul ne-a chemat să ne ajutăm, să ne înălțăm spiritual și să ne edificăm unul pe altul. Aceasta a făcut El când a vindecat-o pe femeia cu o scurgere de sânge, l-a curățat pe leprosul care a implorat mila Lui, l-a sfătuit pe tânărul prinț care a întrebat ce mai putea face, l-a iubit pe Nicodim care știa ce trebuia să facă, dar s-a clătinat în credința sa, și a stat cu femeia de la fântână, ceea ce nu era potrivit obiceiului din zilele Sale, dar căreia i-a declarat misiunea Sa mesianică. Aceste lucruri sunt Biserica pentru mine – un loc în care ne adunăm și ne recuperăm, ne tămăduim și ne redobândim concentrarea. Așa cum ne-a învățat președintele Russell M. Nelson, „năvodul Evangheliei este cel mai mare năvod din lume. Dumnezeu i-a invitat pe toți să vină la El... Este loc pentru toată lumea”.

Some may have had experiences that make you feel you do not belong. The Savior's message to you and me is the same: "Come unto me, all ye that labour and are heavy laden, and I will give you rest." The gospel of Jesus Christ is the perfect place for us. Coming to church offers the hope of better days, the promise that you are not alone, and a family who needs us as much as we need them. Elder D. Todd Christofferson affirms that "being one with the Father, Son, and Holy Spirit is without doubt the ultimate in belonging." To any who have stepped away and are seeking a chance to return, I offer an eternal truth and invitation: You belong. Come back. It is time.

In a contentious and divided world, I testify that the Savior Jesus Christ is the great unifier. May I invite each of us to be worthy of the Savior's invitation to "be one" and to boldly declare, as He did, "Ye are my friends." In the sacred name of Jesus Christ, amen.

Este posibil ca unii dintre dumneavoastră să fi avut experiențe care să vă facă să simțiți că nu aparțineți. Mesajul Salvatorului pentru dumneavoastră și pentru mine este același: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă”. Evanghelia lui Isus Hristos este locul perfect pentru noi. Venirea la Biserică ne oferă speranța unui viitor mai bun, promisiunea că nu suntem singuri și o familie a Bisericii care are nevoie de noi tot atât de mult cât avem noi de ea. Vârstnicul D. Todd Christofferson afirmă: „Să fim una cu Tatăl, cu Fiul și cu Spiritul Sfânt este, fără îndoială, nivelul suprem în ce privește apartenența”. Tuturor celor care v-ați îndepărtat și căutați o ocazie de a vă întoarce, vă ofer un adevăr etern și o invitație: aparțineți. Veniți înapoi. Este timpul.

Într-o lume gâlcevitoare și dezbinată, eu depun mărturie că Salvatorul Isus Hristos este marele unificator. Permiteți-mi să invit pe fiecare dintre noi să fie demn de invitația Salvatorului de a „[fi una]” și să declare cu mult curaj, așa cum a făcut El: „Voi sunteți prietenii Mei”. În numele sacru al lui Isus Hristos, amin.